

ПЕРША ПИСЕМНА ЗГАДКА ПРО ШКОЛУ ДАТУЄТЬСЯ 1874 РОКОМ. З ОДНОКЛАСНОГО УЧИЛИЩА ЦЕРКОВНО-ПРИХОДСЬКОЇ ШКОЛИ ТОГО ЧАСУ ПЕРЕРОСЛА В СЕРЕДНЮ. У 1951-1952 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ ВПЕРШЕ В СЕЛИЩІ ВОЛОДИМИРЕЦЬ 12 ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ ОДЕРЖАЛИ АТЕСТАТИ ЗРІЛОСТІ.

*- Минає рік, минає два,
Минає десять літ -
І школа двері відкрива
знову для Вас усіх.*

У кожної людини, як стверджує романтична легенда, є два береги: від одного з них людина відпливає, а до іншого - неодмінно має пристати. На цій дорозі завжди трапляється багато труднощів, перешкод, є зупинки надії, юності, любові. І, де б ви не зупинялися, які б перешкоди не ставали на вашому шляху, вам далеким теплим вогником завжди світитиме берег маленької дивної країни – дитинства. А в більшості людей дитинство асоціюється з прекрасним словом - школа.

Школа серед каштанів! Ці слова навіюють прекрасні спогади дитинства, згадки юних літ ось уже у декількох покоління жителів Володимиреччини. Школа яка бачила багато горя, радості, щасливих моментів, історія якої охопила три століття, і яка по сьогоднішній день виконує своє головне завдання – навчати!

Ще за часів панської Польщі, як свідчать офіційні джерела, відкрилася у Володимирі польська школа, де разом навчалися євреї, поляки, українці. Директором цієї школи був Степан Васильович Швай. Навчання на той час було обов'язковим і велося польською мовою, але кілька годин в школі і тільки для українців було виділено для вивчення української(хоча до атестату такого предмету і не вносили).

У школі вивчали арифметику, польську мову, фізкультуру, співи. А одним із основних предметів, був « Закон Божий» , який для українців вів протоієрей Павло Сухозанет.

При церкві з учнів школи було організовано, християнський дитячий хор, який створив дяк Скопюк.

У школі діяли також дитячі організації: « Горцежи» - для старших учнів та «Зухи»- для молодших. Керівником цих була вчителька Марія Глазовська.

Освіта на Володимиреччині почала розвиватись з 1874 року, саме тоді було відкрито церковно – приходську школу, так зване однокласне училище. У школі було три класи. І

спочатку працювало три вчителі. Серед них своїми демократичними поглядами виділявся Федір Матвійович Шумило. Звання початкового народного учителя мав Голуб Іван Пилипович, а третім учителем був священник Павло Сухозанет.

На 1892 рік в школі навчалося 45 хлопчиків і 6 дівчаток. Училище мало власний одноповерховий будинок із садом та городом. У 1899 році при училищі було відкрито клас для дорослих. А 1 липня 1908 року воно було реорганізоване в двокласне народне училище, з п'ятирічним строком навчання.

Напередодні Першої світової війни завідувачим училища став Мельник Василь Якович. А в 1914 році Павлишин Семен Трохимович. Після того, як до Річки Стир наблизився німецький фронт, школа припинила своє існування.

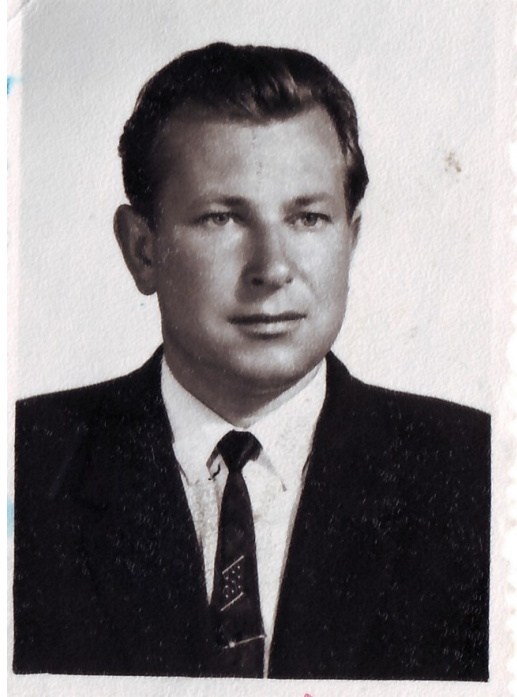
Після возз'єднання у 1940 році, у Володимирці існувало три школи: середня українська, семирічна єврейська і початкова польська. Директором української школи деякий час був польський офіцер Куц Мирон.

У роки Другої світової війни в приміщенні школи був розміщений німецький гарнізон. А школу переведено до райвно. Навколо школи німці побудували укріплення, бліндажі, паркани з колючого дроту. Відступаючи у січні 1944 року, вони підпалили школу.

У 1944 році, відразу після визволення від фашистів, працювала початкова школа, яка в 1945 р. була реорганізована в семирічну. Директором школи стала Калашникова Катерина Єлисеївна.

В 1951-1952 н. р. 12 учнів школи вперше в історії селища отримали атестат зрілості.

3 січня 1954 року було введено в дію нове приміщення школи, збудоване на місці спаленого. Разом з ним розпочав свою роботу пришкільний інтернат, діяли гуртки та фізкультурні секції. До 1965 року школа працювала з програмами ліквідації неписьменності та малограмотності. В 1960 році директором школи призначили Олексія Свиридоновича Дядечка.

У 1965 році було завершено добудову школи на 12 класних приміщень. За роки радянської влади значно покращився асортимент та наповнення класних кімнат, значно збільшено бібліотечний фонд.

1 вересня 1987 року у школі було встановлено своєрідний рекорд, до першого класу набрали аж 186 учнів, а загальне число досягло 1524.

Та вже через рік більша частина учнів та вчителів перейшла до нової другої райцентрівської школи.

Після проголошення незалежності України школу очолювали Друзь Віталій Васильович та Осмолович Олександр Григорович, які доклали всіх зусиль для збереження та покращення авторитету школи.

Матеріально-технічна база сьогоденної школи нараховує 39 навчальних кабінетів, виховні центри, музей «Історія школи», зал Бойової слави.

На даний момент в школі навчається 578 учнів. А з ними працює талановитий колектив з 49 педагогів, на чолі з директором Дуляницькою Світланою Євгенівною.

Це з неї – єдиної і такої рідної всім володимирчанам – вилетіли в світ тисячі випускників. Саме перша школа виплекала 169 медалістів. Її учні нині працюють лікарями, інженерами, вчителями та науковцями. Знають про нас по всій Україні, і не тільки: в Росії, Білорусії, Німеччині та Америці чути прізвища володимирчан - Шевчук, Ващенко, Вольвач, Ковалінас, Присяжнюок , цей список можна продовжувати і продовжувати! Адже нашій школі вже 138 років!

Ось така вона – Школа серед каштанів.

ГІМН ШКОЛИ

Слова Наталії Войтович, музика Олександра Москальця - випускників Володимирецької середньої школи

У юності чимало є доріг
Прямих, крутих, тернистих і піщаних.

Та, мабуть, найдорожча від усіх
Торована до школи між каштани.

За кроком крок тут пізнаємо світ,
Вчимося шанувати рідне слово.

Зі школи починаємо політ
В прекрасну юність ніжно-світанкову.

Приспів:

До сонця тягнуться каштани,
І тягнемось до світла ми.
Літа минають за літами.
Літа минають за літами.

Дзвени, дзвіночку наш, дзвени!
Свічки каштанів за вікном горять,
А ми у світ незнаний відлітаєм.
Коли ж зелені кульки вниз летять,
Нас школа знову радо зустріч
Тут все уперше: буква, слово, друг.
І полохливі почуття високі.
Каштани – свідки найсолодших мук,
Надійний сховок таємниць глибоких.

ГЕРБ ШКОЛИ

Як і кожна держава школа має свою візитну картку, що підтверджує її існування – це **герб**. Красені дерева вже стали

невід'ємною частиною образу школи, тому в основу герба покладено цвіт каштана, який розташований в центрі своєрідної рози вітрів, що символізує різні напрямки діяльності навчального закладу.

Автор - Олександр Москалець

ШКІЛЬНИЙ ПРАПОР

Шкільний прапор – це прямокутне полотнище білого кольору, що символізує прихід дитини у цей світ як "Tabula rasa". Білий колір промовляє про нерозкриті таємниці буття: він символ і чистоти, і мудрості, і духовності. З центру полотнища виходять чотири різнокольорові трикутники, котрі символізують напрямки, за якими дитина вдосконалює себе в школі.

